

ארגון רבני צהר
היהדות של כולנו

יחד
זהות יהודית בקהילה

"לעשות אותם ימי משתה ושמחה
ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים"

מגילת אסתר

פורים

לע"נ ד"ר אריה (ליאון) קרוניץ ז"ל

חג פורים הוא החג הכי שמח, וגם החג הכי מאחד. הכי של כולנו.

בפורים אפשר להרגיש שאנחנו משפחה יהודית אחת גדולה: צעירים ומבוגרים, חילונים וחרדים, גברים ונשים, מכל העדות ומכל התפוצות. קוראים ביחד את הסיפור המופלא של מגילת אסתר ומתחברים זה לזה במנות שאנו שולחים איש לרעהו. אופיו של חג פורים ממחיש לנו שוב, שאנחנו תמיד איש בשביל רעהו בכל זמן ובכל מקום.

זה גם הערך שמלווה את הפעילות של 'יחד מבית רשת אור תורה סטון' ו'ארגון רבני צהר'. שני הארגונים עוסקים בחיזוק הזהות היהודית ובחיבור למורשת תוך דיאלוג מתמיד של כל חלקי החברה היהודית. 'צהר' ו'אור תורה סטון' חברו יחד לפרויקט קריאת המגילה כדי להגיע לאנשים רבים ככל האפשר, המעוניינים לחוות יחדיו את שמחת החג וערכיו.

אנחנו שמחים שבאתם גם אתם לחגוג איתנו את חג הפורים ולהיות חלק מחוויה משמעותית של שמחה ואחדות

שמרו את התאריך

מוצאי שבת
ה' סיון 8.6.19
תיקון ליל שבועות
לכולם

פורים שמח!

מאחלים,

'יחד מבית רשת אור תורה סטון' ו'ארגון רבני צהר'

רקע היסטורי

- חג פורים נקבע על הצלת היהודים בתקופת האימפריה הפרסית
- בשנת 586 לפני הספירה ירושלים נכנעת לבבלים, נחרב בית המקדש הראשון ומתחילה גלות בבל
- בשנת 539 לפנה"ס - כובש כורש מלך פרס את בבל
- בשנת 538 לפנה"ס - הצהרת כורש הנוטנת רשות ליהודים לחזור ולבנות את בית המקדש
- בשנת 516 לפנה"ס - ייסוד בית המקדש השני
- לאחר מלכות כורש ישב על כסא האימפריה נכדו, דריווש הראשון, עד שנת 486 לפנה"ס
- לאחר מותו ב 485 לפנה"ס עלה לשלטון כסרכסס, הוא אחשוורוש וכאן מתחיל סיפור המגילה

ייחודו של פורים

- החג נחוג בזכות תושביה של אישה, אסתר המלכה
- זהו החג היחיד בלוח השנה העברי שפוצל לשני ימים: הרוב חוגגים ב"ד באדר ובערים שהיו מוקפות חומה בזמן יהושע בן נון, חוגגים בט"ו אדר
- המסרים המרכזיים של החג הם: החשיבות של אחדות העם בעתות צרה, מרכזיות השמחה בחיינו כיהודים וכעם, והצורך לומר תודה על ניסים ונפלאות - גלויים ונסתרים - שפוקדים את חיינו.
- רעיון נוסף שמתגלה במגילה הוא שמאחורי כל השתלשלות הסיפור עומד ה' בצורה נסתרת. שמו של ה' אינו מופיע במגילה כלל, אך הוא שוזר את עלילות החיים מאחורי הקלעים

ד"ר אריה (ליאון) קרוניץ ז"ל

ד"ר אריה (ליאון) קרוניץ נולד ב-1917 בקלצק פולין ונפטר בשנת 1985 במונטריאול, קנדה. בצעירותו התחנך בישיבה תורנית, ואח"כ סיים את לימודיו האקדמיים כדוקטור לחינוך יהודי. ד"ר קרוניץ הקדיש את חייו לעם היהודי ולמדינת ישראל כמחנך מוביל, כמנהיג ציוני וכפעיל בקהילה היהודית, וחייו היוו דוגמה לגישור בין כל חלקי העם. הוא היה פעיל במגוון רחב של ארגונים יהודיים וציוניים, מתוך אמונה שזהו אמצעי חיוני לאיחוד כל יהודי קנדה הציוניים, דתיים וחילוניים, ימין ושמאל כאחד. הוא האמין בדבוקות כי יותר מרכיבי זהות מחברים בינינו כיהודים מאלו המפרידים בינינו. ד"ר קרוניץ כיהן במספר תפקידי מפתח בקהילה היהודית, ביניהם בפדרציה הציונית של קנדה, בהסתדרות הציונית העולמית ובקונגרס היהודי העולמי. הוא היה אישיות מוערכת בקרב רבים ממנהיגי האומה, והללו נעזרו בו, בחוכמתו ובתבונתו, בעיקר בכל הנוגע לקשרים עם יהדות התפוצות. בנוסף למחויבותו הגדולה לקהילה ולעם היהודי, ד"ר קרוניץ היה איש משפחה מסור, שהנאותו הגדולה ביותר הייתה לבלות בחיק הקרובים החשובים לו.

ברכות לפני מקרא המגילה

ברוך אתה י-י א-להינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו על מקרא מגלה.

ברוך אתה י-י א-להינו מלך העולם שעשה נסים
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

ברוך אתה י-י א-להינו מלך העולם שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה

פרק א

א ויהי, בימי אחשוורוש: הוא אחשוורוש, המלך מהדו ועד-כוש--שבע ועשרים ומאה, מדינה. ב בימים, ההם--כשבת המלך אחשוורוש, על כסא מלכותו, אשר בשושן הבירה. ג בשנת שלוש, למלכו, עשה משתה, לכל-שריו ועבדיו: חיל פרס ומדי, הפרתמים ושרי המדינות--לפניו. ד בהראתו, את-עשר כבוד מלכותו, ואת-יקר, תפארת גדולתו; ימים רבים, שמונים ומאת יום. ה ובמלואת הימים האלה, עשה המלך לכל-העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד-קטן משתה--שבעת ימים: ובהצד גנת בית המלך, וחדר כרפס ותכלת, אחוז בחבלי-בוץ וארגמן, על-גלילי כסף, ועמודי שש; משות זזהב וכסף, על רצפת בהט-ושש--וחדר וסחרת. ז והשקות בכלי זזהב, וכלים מפלים שונים; ויין מלכות רב, כיד המלך. ח והשתיה כדת, אין אנס: כי-כן יסד המלך, על כל-רב ביתו--לעשות, כרצון איש-ואיש. ט גם ושתה המלכה, עשתה משתה נשים--בית, המלכות, אשר למלך אחשוורוש. י ביום, השביעי, כטוב לב-המלך, ביון--אמר להומון בנות הרבונא בגתא ואבגתא, ותר וכרפס, שבעת הסריסים, המשרתים את-פני המלך אחשוורוש. יא להביא את-ושתה המלכה, לפני המלך--בכתר מלכות: להראות העמים והשרים את-יפיה, כי-טובת מראה היא. יב ותמאן המלכה ושתה,

נעים להכיר: אחשוורוש

מסתה מצומצם הכנסה למקומיים בלבד

גם לנשים מגיע מסתה

אחשוורוש דורש מהמלכה ושתה להגיע ולהראות לכולם מי הכי יפה בעיר ושתה מסרבת - קץ הטובנים

התעצות מלכותית דחופה - מה עושים?!

גור הדין על ושתה: הדחה בגין פגיעה בכבוד המלך

המלך מתחרט על סילוק ושתה ומכריז על תחרות מלכת היופי

נעים להכיר: מרדכי ואסתר

לבוא בדבר המלך, אשר ביד הסריסים; ויקצף המלך מאד, וחמתו בערה בו. ט ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים: כי-כן, דבר המלך, לפני, כל-ידעי דת ודין. י והקרוב אליו, ברשנא שתר אדמתא תרשיש, מרס מרסנא, ממוכן--שבעת שרי פרס ומדי, ראי פני המלך, הישבים ראשנה, במלכות. טו כדת, מה-לעשות, במלכה, ושתה--על אשר לא-עשתה, את-מאמר המלך אחשוורוש, ביד הסריסים. טז ויאמר מוכן (ממוכן), לפני המלך והשרים, לא על-המלך לבדו, עושה ושתה המלכה: כי על-כל-השרים, ועל-כל-העמים, אשר בכל-מדינות המלך אחשוורוש. יז פי-יצא דבר-המלכה על-כל-הנשים, להבזות בעליהן בעיניהן: באמרם, המלך אחשוורוש אמר להביא את-ושתה המלכה לפניו--ולא-בא. יח והיום הזה תאמרנה שרות פרס-ומדי, אשר שמעו את-דבר המלכה, לכל שרי המלך; וכרי, בזיון וקצף. יט אם-על-המלך טוב, יצא דבר-מלכות מלפניו, וכתב בדת פרס-ומדי, ולא יעבור: אשר לא-תבוא ושתה לפני המלך אחשוורוש, ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה. כ ונשמע פתגם המלך אשר-יעשה בכל-מלכותו, כי רבה היא; וכל-הנשים, יתנו יקר לבעליהן--למגדול ועד-קטן. כא ויטב, הדבר בעיני המלך והשרים; ועש המלך, בדבר ממוכן. כב וישלח ספרים, אל-כל-מדינות המלך--אל-מדינה ומדינה ככתבה, ואל-עם ועם כלשונו: להיות כל-איש שרר בביתו, ומדבר בלשון עמו. טז

פרק ב

א אחה הדברים האלה, כשה חמת המלך אחשוורוש--זכר את-ושתה ואת אשר-עשתה, ואת אשר-נגזר עליה. ב ויאמרו נערי-המלך משרתיו: יבקשו למלך נערות בתולות, טובות מראה. ג ויפקד המלך פקידים, בכל-מדינות מלכותו, ויקבצו את-כל-נערה-בתולה טובת מראה אל-שושן הבירה אל-בית הנשים, אל-יד הגא סריס המלך שמר הנשים; ונתון, תמרקהן. ד והנערה, אשר יטיב בעיני המלך--תמלך, תחת ושתה; ויטיב הדבר בעיני המלך, ויעש כן. ט ויהי איש יהודי, היה בשושן הבירה; ושמו מרדכי, בן יאיר בן-שמעי בן-קיש--איש ימיני, אשר הגלה, מירושלים, עם-הגלה אשר הגלתה, עם יכניה מלך-יהודה--אשר הגלה, נבוכדנצר מלך בבל. ז ויהי אמן את-הדסה, היא אסתר בת-דוד--כי אין לה, אב ואם; והנערה יפת-

אסתר נלקחת לתחרות על זכות השתיקה בנוגע למוצאה

הפתעה! אסתר היא הזוכה בתחרות. עוד מסתה, והפעם - לכבוד המלכה החדשה

הידעת?

"משלוח מנות איש לרעהו"

במגילה מסופר שהיהודים בממלכת אחשוורוש שלחו: משלוח מנות איש לרעהו" (ט, יט) משלוח המנות מבטא אחדות ורכות ובעיקר נתינה. בטבענו או אוהבים לקבל ולקבל וחושבים שכל שנקבל יותר, נהיה מאושרים יותר, אולם כאשר חושבים מעט יותר לעומק, מגלים שיש שמחה בנתינה, המשתווה ואף עולה לעיתים על שמחת הקבלה. הנתינה מאפשרת לאדם להשתחרר מאנוכיותו, להפתח והתחבר לאחר.

מנות לאיונים

בפורים נוהגים להעניק מתנות לאיונים, הדבר מרגיל אותנו לשלב בכל שמחה שאנו חוגגים גם את הזולת. שעת אושר מזמינה אותנו לזכור את מי שאין ביכולתו לחגוג, ולאפשר גם לו להיות שמח

תא, וטובת מראה, ובמות אביה ואמה, לקחה מרדכי לו לבת. ח ויהי, בהשמע דבר-המלך ודתו, ובהקבץ נערות רבות אל-שושן הבירה, אל-יד הגי; ותלקח אסתר אל-בית המלך, אל-יד הגי שמר הנשים. ט ויטיב הנערה בעיניו, ותשא חסד לפניו, ובהל את-תמרקה ואת-מנותה לתת לה, ואת שבע הנערות הראיות לתת-לה מבית המלך; וישנה ואת-נערותיה לטוב, בית הנשים. י לא-הגידה אסתר, את-עמה ואת-מולדתה: כי מרדכי צוה עליה, אשר לא-תגיד. יא ובכל-יום ויום--מרדכי מתהלך לפני חצר בית-הנשים: לדעת את-שלוש אסתר, ומה-יעשה בה. יב ובהגיע תד נערה ונערה לבוא אל-המלך אחשוורוש, מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש--כי בן ימלא, ימי מרוקיהן; ששה חדשים, בשמן המה, וששה חדשים בבשמים, ובתמרקה הנשים. יג ובזה, הנערה באה אל-המלך--את כל-אשר תאמר ינתן לה, לבוא עמה, מבית הנשים, עד-בית המלך. יד בערב היא באה, ובבקר היא שבה אל-בית הנשים שני, אל-יד שעשגו סריס המלך, שמר הפילגשים: לא-תבוא עוד אל-המלך, כי אם-חפץ בה המלך ונקראה בשם. טו ובהגיע תד-אסתר בת-אביחיל דד מרדכי אשר לקח-לו לבת לבוא אל-המלך, לא בקשה דבר--כי אם את-אשר יאמר הגי סריס-המלך, שמר הנשים; ותהי אסתר נשאת חן, בעיני כל-ראיה. טז ותלקח אסתר אל-המלך אחשוורוש, אל-בית מלכותו, בחדש העשירי, הוא-חדש טבת--בשנת-שבע, למלכותו. יז ויאהב המלך את-אסתר מכל-הנשים, ותשא-חן וחסד לפניו מכל-הבתולות; וישם כתר-מלכות בראשה, ומליכה תחת ושתה. יח ויעש

נסיון התנקשות במלך - מרדכי מציל את המלך

לא נעים להכיר - המן

הרייטינג של המן עולה בגיבו המלך מרדכי מסרב להשתחוות להמון

תירוץ נוח להפעלת תכנית חיסול על היהודים

לא קשה לשכנע את המלך באימוץ הפיתרון הסופי

המלך משתה גדול, לכל-שריו ועבדיו--את, משתה אסתר; והנחה למדינות עשה, ויתן משאת כיד המלך. **ט** ובהקבץ בתולדות, שנית; ומרדכי, ישב בשער-המלך. **כ** אין אסתר, מגדת מולדתה ואת-עמה, כְּאִשֶׁר צִוָּה עֲלֶיהָ, מֶרְדֳּכָי; ואת-מאמר מרדכי אסתר עשה, כְּאִשֶׁר הִיתָה בְּאִמְנָה אִתּוֹ. (ס) **כא** בימים ההם, ומרדכי יושב בשער-המלך; קצף בגתן ותרש שני-סריסי המלך, משמרי הסף, ויבקשו לשלח יד, במלך אחשוורוש. **כב** ויודע הדבר למרדכי, ויגד לאסתר המלכה; ותאמר אסתר למלך, בשם מרדכי. **כג** ויבקש הדבר וימצא, ויתלו שניהם על-עץ; ויכתב, בספר דברי הימים--לפני המלך. (ס)

פרק ג

א אחר הדברים האלה, גדל המלך אחשוורוש את-המן בן-המדתא האַגְגִי-וּיְנִישָׁאוּהוּ; וישם, את-כסאו, מעל, כל-השרים אשר אתו. **ב** וכל-עבדי המלך אשר-בשער המלך, כְּרָעִים ומשתחוים להמן--כי-כן, צוה-לו המלך; ומרדכי--לא יכרע, ולא ישתחוה. **ג** ויאמרו עבדי המלך, אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ--לְמֶרְדֳּכָי: מדוע אתה עוֹבֵר, את מצות המלך. **ד** ויהי, באמרם (כְּאִמְרָם) אֵלָיו יוֹם יוֹם, ולא שמע, אֲלֵיהֶם; ויגידו להמן, לראות היעמדו דברי מרדכי--כי-הגיד להם, אֲשֶׁר-הוא יהודי. **ה** וירא המן--כי-אין מרדכי, כְּרָע ומשתחוה לו; וימלא המן, חמה. **ו** ויבו בעיניו, לשלח יד במרדכי לבדו--כי-הגידו לו, את-עם מרדכי; ויבקש המן, להשמיד את-כל-היהודים אשר בכל-מלכות אחשוורוש--עם מרדכי. **ז** בחדש הראשון, הוא-חדש ניסן, בשנת שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה, למלך אחשוורוש: הפיל פור הוא הגורל לפני המן, מיום ליום ומחדש לחדש שְׁנַיִם-עָשָׂר--הוא-חדש אָדָר. (ס) **ח** ויאמר המן, למלך אחשוורוש--ישנו עם-אחד מפור ומפורד בין העמים, בכל מדינות מלכותך; ודתיים שנות מבל-עם, ואת-דתי המלך אינם עושים, ולמלך אין-שׂוּהָ, להניחם. **ט** אם-על-המלך טוב, וכתב לאבדם; ועשורת אלפים כפר-כסף, אֲשֶׁקוּל על-ידי עֲשֵׂי המלאכה, להביא, אל-גנזי המלך. **י** ויסר המלך את-טבעתו, מעל ידו; ונתנה, להמן בן-המדתא האַגְגִי--צֶדֶר היהודים. **יא** ויאמר המלך להמן, הֲכִסֶּף נתון לך; והעם, לעשות בו כְּטוֹב בעֵינֶיךָ. **יב** ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון, בשלושה עשר יום בו, ויכתב בכל-אשר-צוה המן אל אחשדרפני-המלך ואל-הפחות אשר על-מדינה ומדינה ועם ואל-שרי עם ועם, מדינה ומדינה כְּכַתְּבָהּ וְעַם

הבטורה המרה עושה לה כנפיים - הלם בקרב יהודי הממלכה

אסתר מתעצבת במצב - מרדכי דורש מאסתר להפעיל קשרים

תלונת אסתר: הדבר כרוך בסכנת חיים!

תלונת מרדכי: עכשו! או לעולם לא!

וְעַם כָּל־שׁוֹנוֹ: בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחִישׁוּרִשׁ נִכְתָּב, וְנִתְּחַם בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ. **יג** ויגשלוח ספרים ביד הרצים, אל-כל-מדינות המלך--להשמיד להרג ולאבד את-כל-היהודים מנער ועד-זקן טף ונשים ביום אחד, בשלושה עשר לחדש שְׁנַיִם-עָשָׂר הוא-חדש אָדָר; וישללם, לבו. **יד** פתשגן הכתב, להנתן דת בכל-מדינה ומדינה, גְּלוּי, לְכָל-הָעַמִּים--להיות עתדים, ליום הזה. **טו** הרצים יצאו דחופים, בדבר המלך, והדת נתנה, בשושן הבירה; והמלך והמן ישבו לשחות, והעיר שושן נבוכה. (ס)

פרק ד

א ומרדכי, ידע את-כל-אשר נעשה, ויקרע מרדכי את-בגדיו, וילבש שק ואפר; ויצא בתוך העיר, ויועק זעקה גדולה ומרה. **ב** ויבוא, עד לפני שער-המלך; כי אין לבוא אל-שער המלך, בלבוש שק. **ג** ובכל-מדינה ומדינה, מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע--אבל גדול ליהודים, וצום ובכי ומספר; שק ואפר יצע לרבים. **ד** ותבואינה (ותבואנה) נערות אסתר וסריסיה, ויגידו לה, ותתחלחל המלכה, מאד; ותשלח בגדים להלביש את-מרדכי, ולהסיר שקו מעליו--ולא קבל. **ה** ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך, אשר העמיד לפניה, ותצוהו, על-מרדכי--לדעת מה-זה, ועל-מה-זה. **ו** ויצא התך, אל-מרדכי--אל-רחוב העיר, אשר לפני שער-המלך. **ז** ויגד-לו מרדכי, את כל-אשר קרהו; ואת פרשת הכסף, אשר אמר המן לשקול על-גנזי המלך ביהודיים (בִּיהוּדִים)--לאבדם. **ח** ואת-פתשגן כתב-הדת אשר-נתן בשושן להשמידם, נתן לו--להראות את-אסתר, ולהגיד לה; ולצוות עליה, לבוא אל-המלך להתחנן-לו ולבקש מלפניו--על-עמה. **ט** ויבוא, התך; ויגד לאסתר, את דברי מרדכי. **י** ותאמר אסתר להתך, ותצוהו אל-מרדכי. **יא** כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך ידעים, אשר כל-איש ואשה אשר יבוא אל-המלך אל-החצר הפנימית אשר לא-יקרא אחת דתו להמית, לבד מאשר יושיט-לו המלך את-שרביט הזהב, וְחַיָּה; ואני, לא נקראתי לבוא אל-המלך--זה, שְׁלוֹשִׁים יוֹם. **יב** ויגידו למרדכי, את דברי אסתר. **יג** ויאמר מרדכי, להשיב אל-אסתר: אל-תדמי בנפשך, להמלט בית-המלך מכל-היהודים. **יד** כי אם-החדש תחרישי, בעת הזאת--רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר, וְאֵת וּבֵית-אֲבִיךָ תִּאבְדוּ; וּמִי יוֹדֵעַ--אם-לעת פֹּאֵת, הגעת למלכות. **טו** ותאמר אסתר, להשיב אל-מרדכי. **טז** לך פְּנוּם את-

אסתר מתג'סות - כולם צמים ומתפללים להצלחתה במשימה

אסתר ניצבת מול המלך - התמצא תן בעינו!

אתחווה טוב נשבה בקסמה - "עד תצי המלכות" אסתר מזמינה את המלך והמן למשתה

משאלתה של אסתר במטתה: תבואו גם מחר...

המן זועם על מרדכי ומזמן עמוד תליה גבוה

כל-היהודים הנמצאים בשושן, וצומו עלי ואל-תאכלו ואל-תשתו שלשת ימים לילה ויום--גם-אני ונערתי, אֲצִוּם כֵּן; וּבְכֵן אֲבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר לֹא-כֹדֶת, וְכֹאֲשֶׁר אֲבַדְתִּי, אֲבַדְתִּי. **י** ויעבה מרדכי; ויעש, ככל אשר-צוּתָה עָלָיו אִסְתֵּר.

פרק ה

א ויהי ביום השלישי, ותלבש אסתר מלכות, ותעמד בחצר בית-המלך הפנימית, נכח בית המלך; והמלך יושב על-כסא מלכותו, בבית המלכות, נכח, פתח הבית. **ב** ויהי כראות המלך את-אסתר המלכה, עמדת בחצר--ונשאה חן, בעיניו; ויִשָּׁט המלך לאסתר, את-שרביט הזהב אשר בידו, ותקרב אסתר, ותגע בראש השרביט. **ג** ויאמר לה המלך, מה-לך אסתר המלכה; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות, וינתן לך. **ד** ותאמר אסתר, אם-על-המלך טוב--יבוא המלך והמן היום, אל-המשתה אשר-עשיתי לו. **ה** ויאמר המלך--מהרו את-המן, לעשות את-דבר אסתר; ויבא המלך והמן, אל-המשתה אשר-עשתה אסתר. **ו** ויאמר המלך לאסתר במשתה היין, מה-שאלתך וינתן לך; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות, ותעש. **ז** ותען אסתר ותאמר: שאלתי, ויבקשתי. **ח** אם-מצאתי חן בעיני המלך, ואם-על-המלך טוב, לתת את-שאלתי, ולעשות את-בקשתי--יבוא המלך והמן, אל-המשתה אשר אעשה להם, ומחר אעשה, כדבר המלך. **ט** ויצא המן ביום ההוא, שמח וטוב לב; וכראות המן את-מרדכי בשער המלך, ולא-קם ולא-זע ממנו--וימלא המן על-מרדכי, חמה. **י** ויתאפק המן, ויבוא אל-ביתו; וישלח ויבא את-אהביו, ואת-זרש אשתו. **יא** ויספר להם המן את-כבוד עשרו, ורב בניו; ואת כל-אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו, על-השרים ועבדי המלך.

הידעת?

למה מתפללים גבורים?
יש המסבירים שמקור המנהג להתחפש בפורים מבוסס על המסופר במגילה שרבים מהצוררים התחפשו ליהודים כדי להוצל מעונש. בפורים אנו עוטים על בנינו מסיכות שלכאורה מסתירות את פנינו, אולם במובן מסויים, כיון שהאדם גייל להקיף עצמו בהגנות, בהרגלים וב"מזה" מסויימת, לכן דוקא מסכות הפורים מאפשרות לנו להשיל מעט את המסיכה הנסוכה על פנינו להיות רגוע - אנו עצמינו, ללא חשש מתגוננת הסובבים וללא חשש מתיג ומשיוך הנובע ממבט חיצוני

יב ויאמר המן--אף לא-הביאה אסתר המלכה עם-המלך אל-המשתה אשר-עשתה, כי אם-אותי; וגם-למחר אני קרוא-לה, עם-המלך. **יג** וכל-זה, איננו שׂוּהָ לִי: בכל-עת, אשר אני ראה את-מרדכי היהודי--יושב, בשער המלך. **יד** ותאמר לו זרש אשתו וכל-אהביו, יעשו-עץ גבה חמשים אמה, ובבקר אמר למלך ויתלו את-מרדכי עליו, ובא-עם-המלך אל-המשתה שמח; וייטב הדבר לפני המן, ויעש העץ. (ס)

פרק ו

א בלילה ההוא, נדרה שנת המלך; ויאמר להביא את-ספר הזכרונות דברי הימים, ויהיו נקראים, לפני המלך. **ב** וימצא כתוב, אשר הגיד מרדכי על-בגתנא ותרש שני סריסי המלך--משמרי הסף: אשר בקשו לשלח יד, במלך אחשוורוש. **ג** ויאמר המלך--מה-נעשה יקר וגדולה למרדכי, על-זה; ויאמרו נערי המלך, משרתיו, לא-נעשה עמו, דבר. **ד** ויאמר המלך, מי בחצר; והמן בא, לחצר בית-המלך החיצונה, לאמר למלך, לתלות את-מרדכי על-העץ אשר-הכין לו. **ה** ויאמרו נערי המלך, אליו--הנה המן, עמד בחצר; ויאמר המלך, יבוא. **ו** ויבוא, המן, ויאמר לו המלך, מה-לעשות באיש אשר חפץ ביקרו; ויאמר המן, בלבו, למי יחפץ המלך לעשות יקר, יותר ממני. **ז** ויאמר המן, אל-המלך: איש, אשר המלך חפץ ביקרו. **ח** וביאו לבוש מלכות, אשר לבש-בו המלך; וסוס, אשר רכב עליו המלך, ואשר נתן כתר מלכות, בראשו. **ט** ונתון הלבוש והסוס, על-יד-איש משדי המלך הפרתמים, והלבישו את-האיש, אשר המלך חפץ ביקרו; והרכיבוהו על-הסוס, ברחוב העיר, וקראו לפניו, ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו. **י** ויאמר המלך להמן, מהר קח את-הלבוש ואת-הסוס כְּאִשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וְעֲשֵׂה--כֵּן לְמֶרְדֳּכָי הַיְהוּדִי, הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: אל-תפל דבר, מפל אשר דברת. **יא** ויחן המן את-הלבוש ואת-הסוס, וילבש את-מרדכי; וירכיבהו, ברחוב העיר, ויקרא לפניו, ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו. **יב** וישב מרדכי, אל-שער המלך; והמן נדחף אל-ביתו, אבל וּפְחִי רָאשׁ. **יג** ויספר המן לזרש אשתו, ולכל-אהביו, את, כל-אשר קרהו; ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו, אם מזדע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא-תוכל לו--כי-נפול תפול לפניו. **יד** עודם מדברים עמו, וסריסי המלך הגיעו; ויבהלו להביא את-המן, אל-המשתה אשר-עשתה אסתר.

המלך לא מצליח להרדם - סיפור לפני השנת... האם לא ציירת את מרדכי על שהציל אותי?!

המלך: "מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו?" המן משוכנע שמדובר בו ומפריז בגינוי כבוד

פקודת המלך: עשה כל זאת למרדכי היהודי!

המן מגיע לביתו מבוי"ט ומיד נקרא למשתה

אסתר חושפת
בפני המלך את
תכניות המן

פרק ז

א ויבא המלך והמן, לשותות עם-אסתר המלכה. ב ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני, במשתה היין--מה-שאלתך אסתר המלכה, ותנתן לך; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות, ותעש. ג ותען אסתר המלכה, ותאמר--אם-מצאתי חן בעיניך המלך, ואם-על-המלך טוב: תנתן-לי נפשי בשאלתי, ועמי בבקשתי. ד כי נמכרנו אני ועמי, להשמיד להרוג ולאבד; ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו, החרשתי--כי אין הצד שוה, בנזק המלך. (ס) ויאמר המלך אחרשורוש, ויאמר לאסתר המלכה: מי הוא זה ואי-זה הוא, אשר-מלאו לבו לעשות כן.

ו ותאמר אסתר--איש צר ואויב, המן הרע הזה; והמן נבעת, מלפני המלך והמלכה. ז והמלך קם בחמתו, ממשתה היין, אל-גנת הבית; והמן עמה לבקש על-נפשו מאסתר המלכה--כי ראה, כי-כלתה אליו הרעה מאת המלך. ח והמלך שב מגנת הבית אל-בית משתה היין, והמן נפל על-המטה אשר אסתר עליה, ויאמר המלך הגם לכבוש את-המלכה עמי בבית; הדברה יצא מפי המלך, ופני המן, חפו. ט ויאמר חרבונה אחד מן-הסריסים לפני המלך, גם הנה-העץ אשר-עשה המן למרדכי אשר דבר-טוב על-המלך עמד בבית המן--גבה, חמשים אמה; ויאמר המלך תלהו עליו. י ותלו את-המן, על-העץ, אשר-הכין למרדכי; וחמת המלך, שככה. (ס)

המלך מאפטר
למרדכי ואסתר
להוציא פקודות
חדשות

"ליהודים היתה
אורה ועממתה..."

פרק ח

א ביום ההוא, נתן המלך אחרשורוש לאסתר המלכה, את-בית המן, צרר היהודיים (היהודים); ומרדכי, בא לפני המלך--כי הגידה אסתר מה הוא-לה. ב ויסר המלך את-טבעתו, אשר העביר מהמן, ויתנה, למרדכי; ותשם אסתר את-מרדכי, על-בית המן. (ס) ג ותוסף אסתר, ותדבר לפני המלך, ותפל לפני המלך, ותתחנן-לו, להעביר את-רעת המן האגגי, ואת מחשבתו, אשר חשב על-היהודים. ד וישט המלך לאסתר, את שרבת הזהב; ותקם אסתר, ותעמד לפני המלך. ה ותאמר אסתר-על-המלך טוב ואם-מצאתי חן לפניו, וכשר הדבר לפני המלך, וטובה אני, בעיניו--יכתב להשיב את-הספרים, מחשבת המן בן-המדתא האגגי, אשר כתב לאבד את-היהודים, אשר בכל-מדינות המלך. ו כי איככה אוכל, וראיתי, ברעה, אשר-ימצא את-עמי; ואיככה אוכל וראיתי, באבדן מולדתי.

המלך לא
מצליח להראע
ופוקד לתלות
את המן

סוקופ:
מרדכי יהודי
הוא הדוד של
המלכה

אסתר
מתחננת למלך
שיציל את
הגזירה

(ס) ויאמר המלך אחרשורוש לאסתר המלכה, ולמרדכי היהודי: הנה בית-המן נתתי לאסתר, ואתו תלו על-העץ--על אשר-שלח ידו, ביהודיים (ביהודים). ה ואתם כתבו על-היהודים פטוב בעיניכם, בשם המלך, וחתמו, בטבעת המלך: כי-כתב אשר-נכתב בשם-המלך, ונחתום בטבעת המלך--אין להשיב. ו ויקראו ספרי-המלך בעת-ההיא בחדש השלישי הוא-חדש סיון, בשלושה ועשרים בו, ויכתב בכל-אשר-צוה מרדכי אל-היהודים ואל האחשדרפנים-והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד-כוש שבע ועשרים ומאה מדינה, מדינה ומדינה בכתבה ועם ועם פלשו; ואל-היהודים--בכתבם, וכלשונם. ו וכתב, בשם המלך אחרשורוש, ויחתם, בטבעת המלך; וישלח ספרים ביד הרצים בפוסים רכבי הרכש, האחשדרפנים--בני, הרמכים. יא אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל-עיר-ועיר, להקהל ולעמד על-נפשם--להשמיד ולהרג ולאבד את-כל-חילעם ומדינה הצרים אתם, טף ונשים; ושללם, לבזו. יב ביום אחד, בכל-מדינות המלך אחרשורוש--בשלושה עשר לחדש שנים-עשר, הוא-חדש אדר. יג פתשגן הכתב, להנתן דת בכל-מדינה ומדינה, גלוי, לכל-העמים; ולהיות היהודיים (היהודים) עתודים (עתידים) ליום הזה, להנקם מאיביהם. יד הרצים רכבי הרכש, האחשדרפנים, יצאו מבהלים ורחופים, בדבר המלך; והדת נתנה, בשושן הבירה. (ס) טו ומרדכי יצא מלפני המלך, בלבוש מלכות תכלת וחור, ועטרת זהב גדולה, ותכריך בוצ וארגמן; והעיר שושן, צהלה ושמחה. טז ליהודים, היתה אורה ושמחה, וששן, ויקה. יז ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר, מקום אשר דבר-המלך ורתו מגיע, שמחה וששון ליהודים, משתה ויום טוב; ורבים מעמי הארץ, מתנהדים--כי-נפל פחד-היהודים, עליהם.

פרק ט

א ובשנים עשר חדש הוא-חדש אדר, בשלושה עשר יום בו, אשר הגיע דבר-המלך ורתו, להעשות: ביום, אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם, ונהפוך הוא, אשר ישלטו היהודים המה בשנאייהם. ב נקהלו היהודים בעריהם, בכל-מדינות המלך אחרשורוש, לשלח יד, במבקשי רעתם; ואיש לא-עמד לפניהם, כי-נפל פחדם על-כל-העמים. ג וכל-שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות, ועישי המלאכה אשר למלך--מנשאים, את-היהודים: כי-נפל פחד-מרדכי, עליהם. ד

"ונהפוך הוא" -
במקום שמדת
היהודים...
מלחמת נחמן
ליהודים!

פי-גדול מרדכי בבית המלך, ושמעו הולך בכל-המדינות: פי-האיש מרדכי, הולך וגדול. ה ויכו היהודים בכל-איביהם, מפת-חרב והרג ואבדן; ויעשו בשנאייהם, כרצונם. ו ובשושן הבירה, הרגו היהודים ואבד--חמש מאות, (ו) איש. (ס) ז ואת (ו) פרשנדתא (ס) ואת (ו) דלפון, (ס) ואת (ו) אספתא. (ס) ח ואת (ו) פורתא. (ס) ואת (ו) אדליא, (ס) ואת (ו) ארדתא. (ס) ט ואת (ו) פרמשתא (ס) ואת (ו) אריסי, (ס) ואת (ו) ארידי (ס) וזתא. (ס) י עשרת (ו) בני המן בן-המדתא, צרר היהודים--הרגו; ובבזה--לא שלחו, את-ידם. יא ביום ההוא, בא מספר ההרוגים בשושן הבירה--לפני המלך.

עשרת בני המן
הולכים בדרכי
אביהם...
לתליה

אסתר מבקשת
יום הארכה
למלחמה

קבעת תג,
מטתה ומטתה
לדורות

יב ויאמר המלך לאסתר המלכה, בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני-המן--בשאר מדינות המלך מה עשו; ומה-שאלתך וינתן לך, ומה-בקשתך עוד ותעש. יג ותאמר אסתר, אם-על-המלך טוב--ינתן גם-מחר ליהודים אשר בשושן, לעשות כדת היום; ואת עשרת בני-המן, ותלו על-העץ. יד ויאמר המלך להעשות כן, ותנתן דת בשושן; ואת עשרת בני-המן, תלו. טו ויקהלו היהודיים (היהודים) אשר-בשושן, גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר, ויהרגו בשושן, שלש מאות איש; ובבזה--לא שלחו, את-ידם. טז ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על-נפשם, ונוח מאיביהם, והרוג בשנאייהם, חמשה ושבעים אלף; ובבזה--לא שלחו, את-ידם. יז ביום-שלושה עשר לחדש אדר; ונוח, בארבעה עשר בו, ועשה אתו, יום משתה ושמחה. יח והיהודיים (היהודים) אשר-בשושן, נקהלו בשלושה עשר בו, ובארבעה עשר בו; ונוח, בחמשה עשר בו, ועשה אתו, יום משתה ושמחה. יט על-כן היהודים הפרושים (הפרושים), הישבים בערי הפרזות--עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר, שמחה ומשתה ויום טוב; ומשלח מנות, איש לרעהו. כ ויכתב מרדכי, את-הדברים האלה; וישלח ספרים אל-כל-היהודים, אשר בכל-מדינות המלך אחרשורוש--הקרובים, והרחוקים. כא לקים, עליהם--להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר, ואת יום-חמשה עשר בו; בכל-שנה, ושנה. כב כימים, אשר-נחו בהם היהודים מאיביהם, והחדש אשר נהפך להם מגון לשמחה, ומאבל ליום טוב; לעשות אותם, ימי משתה ושמחה, ומשלח מנות איש לרעהו,

ומתנות לאבינים. כג וקבל, היהודים, את אשר-החלו, לעשות; ואת אשר-כתב מרדכי אליהם. כד כי המן בן-המדתא האגגי, צרר כל-היהודים--חשב על-היהודים, לאבדם; והפל פור הוא הגורל, להמם ולאבדם. כה ובבאה, לפני המלך, אמר עם-הספר, ישוב מחשבתו הרעה אשר-חשב על-היהודים על-ראשו; ותלו אתו ואת-בניו, על-העץ. כו על-כן קראו לימים האלה פורים, על-שם הפור--על-כן, על-כל-דברי האגרת הזאת; ומה-ראו על-ככה, ומה הגיע אליהם. כז קימו וקבל (וקבלו) היהודים עליהם ועל-זרעם ועל כל-הנלוים עליהם, ולא יעבור--להיות עשים את שני הימים האלה, בכתבם וכונמם: בכל-שנה, ושנה. כח והימים האלה נזכרים ונעשים בכל-דור ודור, משפחה ומשפחה, מדינה ומדינה, ועיר ועיר; וימי הפורים האלה, לא יעברו מתוך היהודים, וזכרם, לא-יסוף מזרעם. (ס) כט ותכתב אסתר המלכה בת-אביחיל, ומרדכי היהודי--את-כל-תקף; לקים, את אגרת הפרים הזאת--השנית. ל וישלח ספרים אל-כל-היהודים, אל-שבע ועשרים ומאה מדינה--מלכות, אחרשורוש; דברי שלום, ואמת. לא לקים את-ימי הפרים האלה בזמניהם, כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה, וכאשר קימו על-נפשם, ועל-זרעם: דברי הצומות, וזעקתם. לב ומאמר אסתר--קים, דברי הפרים האלה; ונכתב, בספר. (ס)

פרסום הנה
בתפוצה רחבה

סוף טוב
הכל טוב...

ברכות שלאחר המגילה

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם הרב את ריבנו, והדן את דינו והנוקם את נקמתנו, והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו, והנפרע לנו מצרינו, ברוך אתה יי, הנפרע לעמו ישראל מכל צריהם, הא-ל המושיע

צהר מבטיחה את עתידה היהודי של מדינת ישראל

חגונה יהודית
מעל ל-110,000 חתנים וכלות שאינם דתיים בחרו בטקס נישואין הלכתי משמעותי במקום טקס אזרחי.

שורשים
מעל 50,000 עולים הוכיחו את יהדותם ובזכות זה שמרו על זהותם היהודית ועל חלקם בשרשרת הדורות.

חגים
מעל 185,000 משתתפים חוגגים עמנו במנייני תפילה בחגי ישראל בכל רחבי הארץ באווירה מאירת פנים ומכילה ומחזקת את הקשר עם המורשת.

בר מצווה
ליווי והדרכה של בני מצווה ומשפחותיהם עם מדריכים של צהר לקראת טקס מרגש, ערכי ומלא משמעות.

בת מצווה
סדרת מפגשים אישיים וחוייתיים עם מדריכת בת מצווה של צהר, שמתכננת יחד עם הנערה לקראת מעבר משמעותי מילדות לבגרות.

פדיון הבן
עריכת הטקס הנדיר והמרגש של פדיון הבן עם כהנים מתנדבים של צהר.

הסכמאהבה
הסכם קדם נישואין למניעת ענינות שמבוסס על ערכי שיוון וכבוד וזוכה להכרה הלכתית ומשפטית.

מדיניות ציבורית
קידום חקיקה ברוח ערכי היהדות וסיוע לחברי כנסת בהגשת חוקים המשקפים רוח זו.

חנה רבנית קשובה
מועצת רבני צהר היא פורום מרכזי לדיון בנושאים מהותיים. החלטות המועצה משפיעות על עיצוב יחסי דת מדינה וחברה בישראל.

כשרות
מערך כשרות בפריסה ארצית למעלה מ-10 מיליון מנות כשרות נוספות בשנה בבתי אוכל בישראל.

צהר לאבלים
רבני צהר מלווים בהתנדבות משפחות אבלים לקראת ההלוויה, במהלכה ובתקופה שאחריה. תומכים, מסייעים, ומלווים.

מתנדבים
למעלה מ-1,100 מתנדבים המקדישים מזמנם היקר למען עם ישראל.

חדש!

+1300

+1100

+50,000

+185,000

+1000

+3000

היו שותפים באחדותה ובשמירת זהותה היהודית של מדינת ישראל

יחד - מחזקים את הזהות היהודית

מעל 350,000 משתתפים בשנה

יחד
זהות יהודית בקהילה

על התוכנית

תכנית יחד, מבית רשת אור תורה סטון מסייעת למתנסים ולמרכזים קהילתיים ברחבי הארץ לפתח את תחום הזהות היהודית-ישראלית-ציונית בקהילה. בכח אדם, ידע, משאבים, ליווי והשתלמויות. בשותפות המנהלה לזהות יהודית והחברה למתנ"סים.

פעילות

מעגל השנה: בחגי ישראל הרכזים מארגנים פעילויות קהילתיות, בהם הציבור חווה ולומד את ערכי החג.

מעגל החיים: יצירת מסגרות לימוד של סדרות מפגשים סביב מעגל החיים כגון בר/בת מצווה, זוגיות, חינוך ילדים, תנ"ך, פרשת שבוע, פילוסופיה יהודית, ספורים בעקבות התנ"ך, קבלות שבת ועוד.

חזון

1. חיזוק הזהות היהודית-ישראלית-ציונית.
2. יצירת דיאלוג ואיחוי שסעים בחברה הישראלית דרך הזהות היהודית כמכנה משותף.
3. פיתוח קהילתיות סביב המתנ"ס/מרכז קהילתי